

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 14.6.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale Ordinario di Verona – Italia) – Menini ja Maria Antonia Rampanelli v. Banco Popolare – Società Cooperativa

(Asia C-75/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kuluttajansuoja — Vaihtoehtoiset riidanratkaisumenettelyt — Direktiivi 2008/52/EY — Direktiivi 2013/11/EU — 3 artiklan 2 kohta — Kuluttajien vastustus menettelyssä, jossa luottolaitos on vaatinut maksamismääräystä — Oikeus saada asiansa käsitellyksi tuomioistuimissa — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään sovittelumenettelyn käyttö pakolliseksi — Velvollisuus käyttää asianajajaa avustajana — Kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytys)

(2017/C 277/19)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Ordinario di Verona

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Livio Menini ja Maria Antonia Rampanelli

Vastapuoli: Banco Popolare – Società Cooperativa

Tuomiolauselmä

Kuluttajariitojen vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta 21.5.2013 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2013/11/EU (vaihtoehtoista kuluttajariitojen ratkaisua koskeva direktiivi) on tulkittava niin, että se ei ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jossa säädetään sovittelumenettelyn käytöstä kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa riidoissa samoja riitoja koskevan kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksenä, siltä osin kuin mainitunlainen vaatimus ei estä osapuolia käyttämästä oikeuttaan saattaa asia tuomioistuimen ratkaistavaksi.

Mainittua direktiiviä on sitä vastoin tulkittava niin, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jossa säädetään, että mainitunlaisessa sovittelumenettelyssä kuluttajien on käytettävä avustajanaan asianajajaa ja että he voivat vetäytyä sovittelumenettelystä vain, jos he osoittavat, että heillä on päätökseensä perusteltu syy.

⁽¹⁾ EUVL C 156, 2.5.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 22.6.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt rechtbank Midden-Nederland – Alankomaat) – Federatie Nederlandse Vakvereniging ym. v. Smallsteps BV

(Asia C-126/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2001/23/EY — 3 – 5 artikla — Yritysten luovutukset — Työntekijöiden oikeuksien turvaaminen — Poikkeukset — Maksukyvyttömyysmenettely — ”pre-pack” — Yrityksen eloonjääminen)

(2017/C 277/20)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Midden-Nederland

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Federatie Nederlandse Vakvereniging, Karin van den Burg-Vergeer, Lyoba Tanja Alida Kukupessy, Danielle Paase-Teeuwen ja Astrid Johanna Geertruda Petronelle Schenk

Vastaaja: Smallsteps BV

Tuomiolauselma

Työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12.3.2001 annettua neuvoston direktiiviä 2001/23/EY, ja erityisesti sen 5 artiklan 1 kohtaa, on tulkittava siten, että kyseisen direktiivin 3 ja 4 artiklassa taattu työntekijöiden suoja turvataan pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa yritys luovutetaan sen jälkeen, kun se on asetettu konkurssiin, sellaisen pre-pack-toimenpiteen yhteydessä, joka on valmisteltu ennen konkurssiin asettamista ja pantu täytäntöön heti konkurssiin asettamisen jälkeen ja jossa muun muassa tuomioistuimen määräämä ”suunniteltu pesähoitaja” tutkii mahdollisuuksia, että jokin kolmas osapuoli mahdollisesti jatkaa kyseisen yrityksen toimintaa, ja valmistautuu toteuttamaan toimia heti konkurssiin asettamisen jälkeen kyseisen jatkumisen toteuttamiseksi, ja sitä on lisäksi tulkittava siten, ettei tältä osin ole merkitystä sillä, että pre-pack-toimenpiteellä pyritään myös kyseisen yrityksen kaikille velkojille luovutuksesta tulevan tuoton maksimointiin.

⁽¹⁾ EUVL C 165, 10.5.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 15.6.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberster Gerichtshof – Itävalta) – Saale Kareda v. Stefan Benkö

(Asia C-249/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Tuomioistuinten toimivalta siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Asetus (EU) N:o 1215/2012 — 7 artiklan 1 alakohta — Käsitteet ”sopimusta koskeva asia” ja ”palvelusopimus” — Luottosopimuksen yhteisvastuullisten velallisten välinen takautumiskanne — Luottosopimuksen täyttämispaikan määrittäminen)

(2017/C 277/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Saale Kareda

Vastapuoli: Stefan Benkö

Tuomiolauselma

- 1) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 7 artiklan 1 alakohtaa on tulkittava siten, että luottosopimuksen yhteisvastuullisten velallisten välinen takautumiskanne on kyseisessä säännöksessä tarkoitettu ”sopimusta koskeva asia”.
- 2) Asetuksen N:o 1215/2012 7 artiklan 1 alakohdan b alakohdan toista luetelmakohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaista luottolaitoksen ja kahden yhteisvastuullisen velallisen välillä tehtyä luottosopimusta on pidettävä kyseisessä säännöksessä tarkoitettuna palvelujen suorittamista koskevana sopimuksena.